

NAMN ATT MINNAS:

YNGVE HOLMBERG

Yngve Holmberg tillbringar sina sommarsemestrar i en väderkvarn på Öland. Detta får dock icke uppfattas såsom i minsta mån symboliskt för hans politiska uppfattning. Han är — till låt vara outtalad grämselse för sin far Nils, den kände översättaren, och sin farbror Olle, den ändå kändare professorn, vilka väl bägge närmast kan karakteriseras som liberala vildar — en skenbart alldeles ovild högerman.

Men bortsett från detta, vem är egentligen Yngve Holmberg? Han är sekreterare hos högerborgarrådet Gösta Agrenius, och ett av borgerlighetens unga hopp. Man kunde kanske tycka att porträtteringen borde anstå tills hoppet infriats och Holmberg blivit borgarråd, statssekreterare eller verkställande direktör. Men det är ändå bara en tidsfråga och han är redan nu ordförande i Oscars högerförening.

En av hans tidigare arbetsgivare karakteriserar honom såsom alltför perfekt för att vara sann, och det låter ju oroväckande. Han har dock, tillägger vederbörande, ehuru son till en mycket auktoriserad translator, en gång översatt »rent control» med »räntekontroll», vilket tycks visa att även han har mänskliga svagheter.

Själv verkar Yngve Holmberg inte så farlig. Den som väntat sig att finna en konservativ elektronhjärna blir angenämt överraskad av att möta en tämligen alldaglig mörk ung man med en tendens att lägga på hullet, observanta grågröna ögon och ett angenämt men opersonligt sätt. Det intressanta

med honom är att han under den korrekta något intetsägande ytan lär dölja en munter musketör, en man med äventyrlust och kampglädje, lika road av tillvarons glädjeämnen som dess risker. Så mycket trevligare för honom. Ty utåt verkar han att rätt och slätt vara den idealiske sekreteraren, om än så idealisk att han förmodligen utan större svårighet skulle kunna ersätta chefen och man tänker då inte speciellt på borgarrådet Agrenius utan i största allmänhet.

Efter en tämligen ordinär Äppelviksbarndom med tiden delad mellan böcker och ishockey började Yngve Holmberg studera juridik vid Stockholms Högskola på hösten 1945. Fem år senare tog han en jur. kand. efter att dessutom under tiden ha fullgjort sin värnplikt och bidragit till sin försörjning med diverse tillfällighetsarbeten bl. a. den ofantligt bildande sysslan att läsa korrektur på Svenska Dagbladet. År 1949 blev han, enligt egen uppgift mest av en slump, ordförande i högerstudenterna på Stockholms Högskola och det var följaktligen ganska naturligt att han i avvaktan på att börja sin tingstjänstgöring gick upp på högerns riksdagskansli och hörde efter om man hade någon användning för honom där. Det hade man och när han setat ting i Sundsvall återvände han, trots lockande anbud från annat håll, till riksdagskansliet. Han hade redan hunnit få politiken i blodet.

På riksdagskansliet kom han snart att inta en nyckelposition i egenskap av en utomordentligt arbetsam, säker

och skicklig utredningsman. Yngve Holmberg är den typ av sekreterare, som aldrig säger att han inte kan göra en sak, utan bara går bort och gör den. Undra på att han blev en anlitad kraft på högerens riksdagskansli! Han kunde t. o. m. ta en dust med Gunnar Svärd. Bland de större frågor han sysslade med var fullmaktslagstiftningen och sjukförsäkringen och i dessa frågor blev riksdagsgruppen också mycket väl preparerad. Hans analytiska förmåga visade sig i höjd med hans energi och noggrannhet. Men i det aktiva valarbetet ute på fältet deltog han föga. Hans saklighet kommer bättre till sin rätt i utredningar än i föredrag; själv säger han att han är en tung och tråkig talare.

Icke desto mindre blev han ordförande i högerens ungdomsdistrikt i Stockholm. Omväxling förnöjer och han torde framför allt ha intresserat sig för den administrativa reorganisa-

tion, som på senare år burit så vacker frukt i starkt ökad anslutning och kraftiga insatser i valkampanjen. Efter två år i ungdomsdistriktet tyckte han att han gjort nog; det är ett arbete som inte i längden går att förena med heltidstjänstgöring på annat håll. Sina politiska ambitioner, som han alls inte sticker under stol med, har han emellertid inte uppgivit. Han har ju som sagt var svingat sig upp till ordförandeposten i Oscars högerförening och det skulle inte förvåna om vi snart finge se honom i riksdagen. När han för några år sedan blev borgarrådssekreterare, visste alla att det bara var det första steget på en politisk-administrativ karriär som kan föra långt.

Yngve Holmberg är känd för att salta ordentligt på maten. Han tycker inte om fadda saker. Han kommer att få riklig användning för saltet, när han på allvar kommer in i politiken.

G. U.

